

- ၁။ လက်ဦးဆရာ မည်ထိုက်စွာ ၇
- ၂။ မွေးကင်းစကလေးအား လက်ခံမှုနှင့် စောင့်ရှောက်မှု ၁၇
- ၃။ ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးလာမှု ၂၉
- ၄။ ပထမနှစ်အရွယ်အား အကူအညီပေးမှု ၄၃
- ၅။ လမ်းလျှောက်စအရွယ်အား အကူအညီပေးမှု ၅၉
- ၆။ သုံးနှစ်အရွယ်ကလေးအား ထိန်းကျောင်းမှု ၇၃
- ၇။ စိတ်ကူးယဉ်မှုနှင့် တီထွင်ဖန်တီးမှု ၈၃
- ၈။ အနုပညာစွမ်းရည် ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် ၉၉
- ၉။ ကလေးငယ်အား စည်းကမ်းပေးမှု ၁၀၇
- ၁၀။ အချိန်စောပြီးသင်ကြားပေးမှုနှင့် သိမှုဖွံ့ဖြိုးလာမှု ၁၁၉
- ၁၁။ မိဘတို့၏ စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ၁၂၇
- ၁၂။ နိဂုံး ၁၃၅

မိဘ၊ သို့မဟုတ် လက်ဦးဆရာ ◆ ၅

မိဘ (သို့မဟုတ်) လက်ဦးဆရာ

ပါမောက္ခ ဦးခင်မောင်သန်း

မိဘသည် သားသမီးတို့နှင့် အရင်ဦးဆုံး ထိတွေ့ဆက်ဆံရသူ အချိန်အများဆုံး ထိတွေ့ဆက်ဆံနေရသူများ ဖြစ်သည်။ သားသမီးတို့သည် မိဘတို့၏ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်ကို နေ့စဉ် အချိန်ပြည့် စောင့်ကြည့်၊ မှတ်သား၊ အတုယူလျက်ရှိသည်။ မြင်သမျှ၊ တွေ့သမျှ၊ မိဘလုပ်သမျှ မှတ်သားသင်ယူနေသော ကလေးတို့ရှေ့တွင် မိဘတို့သည် အပြောတစ်မျိုး၊ အလုပ်တစ်မျိုး မဖြစ်စေရ။ ကလေးတို့အတွက် စံပြဖြစ်အောင် ပြုမူပြောဆိုကြရမည်။ မိဘသည် ကလေးတို့ကို မှန်ကန်စွာ အကဲဖြတ်နိုင်မှ သူတို့ကို အကောင်းဆုံး ကူညီပံ့ပိုး သွန်သင်မှုပြုနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်တွင် ကလေးတို့ ဖွံ့ဖြိုးကြီးထွားလာပုံအဆင့်ဆင့်၊ အသက်အရွယ်အလိုက် ပြုပြင်ထိန်းကျောင်းပေးခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးမှုနှင့် အနုပညာစွမ်းရည်များ ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခြင်း၊ စည်းကမ်းပေးခြင်း စသည့် လက်ဦးဆရာ မိနှင့်ဖတို့အတွက် သိမှတ်ထားသင့်သည့် အကြောင်းအရာများ ပါဝင်ပါသည်။

